

Image of Prince of Songkla University as Perceived by the Local Hat Yai Community

Waraporn Chawapong

**B.A.(Bachelor of Journalism), Public Relations Officer,
Public Relations Department, General Affair Division,
Prince of Songkla University**

E-mail: waraporn.c@psu.ac.th

Abstract

This study aimed to investigate the perception of the local Hat Yai community on Prince of Songkla University (PSU) image, and their behaviors related to news exposure. The sample size was 402 including students, their parents, local administrators, entrepreneurs, the press and the public inside and outside the area of the Hat Yai municipality. Questionnaires consisted of personal information, behaviors related to their exposure to news and its image. The findings were as follows: 1) The community's behaviors related to news exposure: 94% of the subjects received news about the PSU and 92.1% of them got it via the university media. One-third of the subjects were exposed to the news once in one to three weeks. From the university media: 69.5% of the subjects received the PSU news from the FM 88MHz radio station. The rest received the news from cutouts canvas signs, websites, brochures and posters, each of which had very close proportions of 33%-42.2%. From the mass media: 46.1% of the subjects got PSU news from radio, 18.9% from newspapers, 18.2% from television, and 17.9% from individuals. 2) The overall image of the PSU was considered good. The organization image

scored the highest, followed by teaching, academic services and research. The image related to fostering art and culture scored the lowest. The study suggested that the university should develop a more outstanding role in fostering art and culture and boosting public relations of the university's work .

Keywords: Hat Yai community, image, perceived, Prince of Songkla University

ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามการรับรู้ ของชุมชนท้องถิ่นอำเภอหาดใหญ่

วารสารนี้ ชวพงษ์

ว.บ.(วารสารศาสตร์บัณฑิต), นักประชาสัมพันธ์,
งานประชาสัมพันธ์ กองกลาง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

E-mail: waraporn.c@psu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของชุมชนและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามการรับรู้ของชุมชนท้องถิ่นอำเภอหาดใหญ่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหารท้องถิ่น นักธุรกิจ สื่อมวลชน และกลุ่มประชาชนทั่วไป ในและนอกเขตเทศบาลอำเภอหาดใหญ่ จำนวน 402 คน แบบสอบถามประกอบด้วยข้อมูลส่วนบุคคล พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร และภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า 1) พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสาร พบว่า ร้อยละ 94 เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย และร้อยละ 92.1 ได้รับจากสื่อของมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างหนึ่งในสาม มีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร 1-3 สัปดาห์/ครั้ง จากสื่อของมหาวิทยาลัย พบว่า ร้อยละ 69.5 ได้รับข้อมูลข่าวสารจากสถานีวิทยุ ม.อ. FM 88 MHz รองลงมาเป็น คัทเอท์ป้ายผ้า เว็บไซต์ แผ่นพับ และโปสเตอร์ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 33-42.2 การรับรู้ข่าวสารของมหาวิทยาลัยจากสื่อทั่วไป ร้อยละ 46.1 ได้รับจากสื่อวิทยุ โดยสื่อหนังสือพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ สื่อบุคคล กลุ่มประชากรได้รับในอัตราที่ใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 18.9, 18.2, 17.9 ตามลำดับ 2) ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยภาพลักษณ์ด้านตัวองค์กรมีคะแนนสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านบริการวิชาการ และด้านการวิจัย สำหรับด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีคะแนนต่ำสุด จึงควรพัฒนาบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มีความเด่นชัดขึ้น และควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ผลงานของมหาวิทยาลัยให้มากขึ้น

คำสำคัญ: การรับรู้, ชุมชนหาดใหญ่, ภาพลักษณ์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทนำ

ภาพลักษณ์เป็นความประทับใจที่บุคคลมีต่อองค์กรหรือสถาบัน โดยมีการสั่งสมและพัฒนาปรับเปลี่ยนตามประสบการณ์ที่ได้พบเห็น ภาพลักษณ์เป็นได้ทั้งบวกและลบ สะท้อนให้เห็นจุดดีและจุดด้อยขององค์กรหรือสถาบันนั้นๆ ภาพลักษณ์ที่สะท้อนออกมาในด้านดีแสดงว่าองค์กรหรือสถาบันนั้นมีความแข็งแกร่งและเป็นที่ยอมรับของชุมชน ในขณะที่ภาพลักษณ์ที่สะท้อนออกมาในด้านลบก็จำเป็นต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้องค์กรหรือสถาบันนั้นมีคุณภาพและพัฒนาภาพลักษณ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน (พรทิพย์ พิมลสินธุ์, 2540) ในฐานะองค์กรทางวิชาการที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จำเป็นต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีภาพลักษณ์ที่ดีเป็นที่ยอมรับของชุมชน

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของภาคใต้ ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2510 มีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาสู่ภาคใต้ยกระดับมาตรฐานการศึกษาในท้องถิ่นและสนับสนุนการพัฒนาภูมิภาค โดยมีเจตนารมณ์ที่จะให้เป็นมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต เพื่อเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาที่มีความเป็นเลิศและสามารถรับใช้ภูมิภาคได้อย่างแท้จริง จึงได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในช่วง 10 ปีแรกแห่งการจัดตั้งระหว่าง ปี พ.ศ. 2510-2519 เน้นพัฒนาเสริมสร้างความแข็งแกร่งของคณะวิชาต่างๆ ต่อมาระหว่าง ปี พ.ศ. 2520-2529 ได้เพิ่มบทบาทในการบริการวิชาการสังคมควบคู่กับการจัดตั้งคณะวิชาที่เป็นความต้องการของภูมิภาคและประเทศ ในระหว่างปี พ.ศ. 2530-2539 เน้นการพัฒนาสนับสนุนงานวิจัยและงานบริการวิชาการแก่ชุมชน ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน และขยายโอกาสทางการศึกษาไปจังหวัดอื่นๆ สำหรับในปี พ.ศ. 2545-2549 มหาวิทยาลัยได้เน้นการศึกษาวิจัยโดยใช้การเจริญเติบโตและความเข้มแข็งของบัณฑิตศึกษาเป็นฐานสำคัญในการพัฒนา (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในสหัสวรรษใหม่, 2543) ด้วยกระบวนการ

ที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงได้มีการประเมินคุณภาพภายในระดับมหาวิทยาลัยประจำปีการศึกษา 2546 โดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า มหาวิทยาลัยมีการพัฒนาด้านชื่อเสียงของสถาบันดีขึ้นแต่ยังไม่ครอบคลุมทุกสาขา บุคคลภายนอกยังไม่รับรู้ และบางหน่วยงานยังเข้าไม่ถึงชุมชน (คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2548) จึงเป็นบทบาทสำคัญที่งานประชาสัมพันธ์จะต้องกำหนดแผนกลยุทธ์ที่มีคุณภาพในการเผยแพร่ข่าวสาร โดยเน้นการประชาสัมพันธ์เชิงรุก สู่กลุ่มเป้าหมายทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยสร้างเครือข่ายเพื่อรวบรวมข่าวสารและเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัย ในฐานะพนักงานที่รับผิดชอบด้านประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาภาพลักษณ์ปัจจุบันของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในมุมมองของชุมชนท้องถิ่น เพื่อเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับผู้บริหารของมหาวิทยาลัย และหน่วยงานประชาสัมพันธ์ ได้ทราบถึงความรู้สึกนึกคิดของชุมชนท้องถิ่นต่อมหาวิทยาลัย และหาแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์ที่ส่งเสริมให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทั่วไปและข่าวสารจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของชุมชนท้องถิ่นอำเภอหาดใหญ่ และเพื่อศึกษาภาพลักษณ์ปัจจุบันของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในมุมมองของชุมชนท้องถิ่นอำเภอหาดใหญ่

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับภาพลักษณ์และบทบาทที่สำคัญของมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของชุมชนท้องถิ่น และภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ตามการรับรู้ของชุมชนท้องถิ่น ด้วยเหตุที่ภาพลักษณ์เป็น

สิ่งที่เกิดขึ้นในใจของบุคคลเกี่ยวกับองค์การ สถาบัน บุคคล ทั้งในแง่บวกและแง่ลบ โดยได้รับอิทธิพลจากการได้รับรู้ ได้ฟัง หรือประสบการณ์ในอดีต และมีความประทับใจเพียงพอที่จะสร้างเป็นภาพขึ้น (พรทิพย์ พิมลสินธุ์, 2540) ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จึงพัฒนาขึ้นตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงทั้งในระดับภูมิภาคและนานาชาติครอบคลุมพันธกิจหลักทั้ง 4 ของมหาวิทยาลัย คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภาพลักษณ์ที่สังคมรับรู้จะสะท้อนออกมาทั้งในด้านตัวองค์กร และด้านการแสดงบทบาทตามพันธกิจ

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสารของชุมชนท้องถิ่นและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ตามการรับรู้ของชุมชนท้องถิ่น กลุ่มประชากรมาจากชุมชนเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลอำเภอหาดใหญ่ ซึ่งเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตหาดใหญ่ โดยศึกษาในกลุ่มนักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหารท้องถิ่น นักธุรกิจ สื่อมวลชนและกลุ่มประชาชนทั่วไป จำนวน 402 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หมายถึง ภาพของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่บุคคลรับรู้และสร้างขึ้นจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นภาพเกี่ยวกับลักษณะและการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านองค์กร ด้านการวิจัย ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริการวิชาการและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งประเมินได้จากแบบสอบถามภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหารท้องถิ่น นักธุรกิจ สื่อมวลชน และกลุ่มประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เลือกแบบเฉพาะเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนด กล่าวคือ มีอายุ 15 ปีขึ้นไป หากเป็นนักเรียนต้องกำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ และยินดีเข้าร่วมวิจัย จำนวน 402 ราย ดังนี้ นักเรียน 99 คน ผู้ปกครอง 101 คน ผู้บริหารท้องถิ่น 40 คน นักธุรกิจ 51 คน สื่อมวลชน 10 คน และประชาชนทั่วไป 101 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสารทั่วไป และข่าวสารของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แบบสอบถามการรับข้อมูลข่าวสารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามชนิดของสื่อ แบบสอบถามภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านตัวองค์กร จำนวน 5 คำถาม ด้านการเรียนการสอน จำนวน 7 คำถาม ด้านการวิจัย จำนวน 5 คำถาม ด้านบริการวิชาการ จำนวน 5 คำถาม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำนวน 5 คำถาม โดยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ออกแบบเป็นมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ตสเกล (Likert scale) แบ่งเป็น 6 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ/ปานกลาง/ปกติ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และไม่แสดงความเห็น/ไม่แน่ใจ/ไม่ทราบ และแบบสอบถามถึงสิ่งที่คาดหวังต่อมหาวิทยาลัยในบทบาทส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ และความพึงพอใจต่อกิจกรรมนั้นๆ ใน 1 ปีที่ผ่านมา

ชุดที่ 2 แบบสอบถามปลายเปิด ข้อเสนอแนะทั่วไป ภาพลักษณ์ทางบวกและภาพลักษณ์ทางลบของมหาวิทยาลัย และสิ่งที่ควรแก้ไข

ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหากับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 ท่าน และตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามในส่วนภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามโดยภาพรวม เท่ากับ 0.94 และรายด้าน คือ ด้านตัวองค์กร ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม เท่ากับ 0.71, 0.81, 0.82, 0.83 และ 0.87 ตามลำดับ

การแบ่งระดับการรับรู้ภาพลักษณ์ แบ่งเป็น 4 ระดับ ตามค่าเฉลี่ยของคะแนน คือ

0 – 1.25 หมายถึง มีการรับรู้ภาพลักษณ์ในระดับไม่ดี

1.26 – 2.50 หมายถึง มีการรับรู้ภาพลักษณ์ในระดับพอใช้

2.51 – 3.75 หมายถึง มีการรับรู้ภาพลักษณ์ในระดับปานกลาง

3.76 – 5.00 หมายถึง มีการรับรู้ภาพลักษณ์ในระดับดี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นเตรียมการ คือ เตรียมความพร้อมของผู้วิจัย โดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กระบวนการและระเบียบวิธีวิจัย สร้างแบบสอบถาม ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และเตรียมผู้ช่วยวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ขั้นตอนการ ผู้วิจัยได้ทำหน้าที่ขอความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถามถึงผู้ตอบแบบสอบถาม และผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บข้อมูล โดยแนะนำตัวผู้วิจัย ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการศึกษา ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และแจ้งถึงการพิทักษ์สิทธิ์ของผู้เข้าร่วมวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางสังคมศาสตร์ เพื่อหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา

1. ข้อมูลประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 402 คน ประกอบด้วย นักเรียน ร้อยละ 24.6 ผู้ปกครอง ร้อยละ 25.1 ประชาชน ร้อยละ 25.1 นักรูจ ร้อยละ 12.7 ผู้บริหารท้องถิ่น ร้อยละ 10.0 และ สื่อมวลชน ร้อยละ 2.5

คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.2 สำหรับกลุ่มนักเรียน ร้อยละ 51.5 กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 75.8 อยู่ในสายวิทย์-คณิต และส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ คิดเป็นร้อยละ 71.7 กลุ่มตัวอย่างที่เป็น ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 92.1 สนับสนุนให้บุตรหลานสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ นอกจากนี้ในด้าน ลักษณะธุรกิจหรือตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ จากการศึกษา ร้อยละ 53.1 มีลักษณะงานอาชีพมีความเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย

2. พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสาร

ผลจากการศึกษา ร้อยละ 94 เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยได้รับจากสื่อของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 92.1 เมื่อจำแนกการรับรู้ข่าวสารตามประเภทของสื่อ พบว่า

2.1 การรับรู้ข่าวสารจากสื่อของมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ พบว่า ร้อยละ 69.5 ได้รับข้อมูลข่าวสารจากการรับฟังทางสถานีวิทยุ ม.อ. FM 88 MHz สำหรับการรับข้อมูลจาก การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย โดยคัทเอ้าท์/ป้ายผ้า เว็บไซต์ แผ่นพับ โปสเตอร์ อยู่ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 42.2, 39.4, 35.3, 33.0 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มนักเรียนรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยมากที่สุด

2.2. การรับรู้ข่าวสารของมหาวิทยาลัยจากสื่อทั่วไป พบว่า รับรู้ข่าวสารจากสื่อวิทยุมากที่สุด สำหรับความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร พบว่า มีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร 1-3 สัปดาห์/ครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.4

3. ด้านความพึงพอใจในผลงานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 69.4 มีความพอใจ มีเพียงร้อยละ 25.9 รู้สึกเฉยๆ กับผลงานของมหาวิทยาลัย

4. ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

4.1 ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับดี โดยภาพลักษณ์ด้านตัวองค์กรมีคะแนนสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 รองลงมาด้านการจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 สำหรับด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3.73

4.2 ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกรายด้าน ดังนี้

1) ภาพลักษณ์ด้านตัวองค์กร โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 4.00 เมื่อพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบ พบว่า การเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในบรรดามหาวิทยาลัยสำคัญของภาคใต้มีคะแนนค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.54 รองลงมา คือ การเป็นที่ยอมรับในชื่อเสียงด้านการเรียนการสอน การวิจัย บริการวิชาการและการทำงานนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เท่ากับ 4.07 สำหรับด้านมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับองค์กรระดับชาติและนานาชาติมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.63

2) ภาพลักษณ์ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า การมีคณาจารย์ที่มีความรู้และความสามารถในการผสมผสานความรู้จากแหล่งต่างๆ สู่การเรียนการสอนมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.06 รองลงมา คือ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัยและมีอาคารสถานที่เรียนที่ส่งเสริมบรรยากาศวิชาการ เท่ากับ 4.01 สำหรับด้านการปลูกฝัง

จริยธรรมคุณธรรมให้กับนักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.64

3) ภาพลักษณ์ด้านการวิจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า การส่งเสริมงานวิจัยเพื่อก้าวไปสู่มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัยและสู่ความเป็นสากลมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.93 รองลงมาคือ การมีผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและเกิดประโยชน์แก่สังคมของภาคใต้ เท่ากับ 3.84 สำหรับด้านการวิจัยที่สร้างสมความรู้จากปัญหาท้องถิ่นและภาคใต้ ได้รับคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 3.76

4) ภาพลักษณ์ด้านบริการวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า การเป็นแหล่งที่เปิดกว้างเพื่อให้ประชาชนทั่วไปสามารถมาใช้ประโยชน์ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.06 รองลงมาด้านการให้บริการทางวิชาการที่ดีมีคุณภาพแก่สังคมและชุมชนอย่างต่อเนื่อง เท่ากับ 3.98 สำหรับด้านการส่งเสริมการสร้างอาชีพและการจัดการชุมชนให้สามารถช่วยตัวเองได้และมีความยั่งยืน มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 3.63

5) ภาพลักษณ์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าคะแนนเท่ากับ 3.73 เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า การมีกระบวนการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.82 รองลงมา ด้านกิจกรรมการดำเนินการด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในเชิงของการอนุรักษ์และพัฒนาเอกลักษณ์ของภาคใต้ เท่ากับ 3.78 สำหรับด้านการสนับสนุนให้บุคลากรศึกษาและวิจัยด้านศิลปะและวัฒนธรรมมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 3.67

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มประชากรส่วนใหญ่เคยรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และได้รับจากสื่อของมหาวิทยาลัยมากที่สุด ทั้งนี้ สืบเนื่องมาจากกิจกรรมของมหาวิทยาลัยมีการวางแผนงานตลอดทั้งปี

มีโครงการแนะแนวการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาให้กับโรงเรียนตามจังหวัดต่างๆ จึงส่งผลให้กิจกรรมด้านการประชาสัมพันธ์ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปได้รับทราบ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีสถานีวิทยุเปิดการกระจายข่าวแก่ประชาชนทุกวัน และเมื่อมีการจัดกิจกรรมต่างๆ มหาวิทยาลัยมักจะมีการประชาสัมพันธ์โดยใช้คำเอาท์หรือป้ายผ้าปิดประกาศหน้ามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นสถานที่ที่บุคคลผ่านไปมาและมองเห็นได้ชัดเจนทำให้สามารถรับรู้ข่าวสารได้มากขึ้น ซึ่งจากการศึกษากลุ่มประชากรรับรู้ข้อมูลจากสื่อวิทยุมากที่สุด รองลงมาเป็นคำเอาท์หรือป้ายผ้า เนื่องจากการรับรู้ข้อมูลต่างๆ ได้ง่าย ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในผลงานของมหาวิทยาลัย เช่นเดียวกับการศึกษาของกุลธิดา (2545) เกี่ยวกับภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับข้อมูลข่าวสารจากวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์มากที่สุด และยังพบว่าระดับการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่ต่างกัน

ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยกลุ่มประชากรให้คะแนนภาพลักษณ์ด้านตัวองค์กรมากที่สุด รองลงมาด้านการจัดการเรียนการสอน สำหรับภาพลักษณ์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีคะแนนต่ำ

เมื่อพิจารณารายด้านสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้
ด้านตัวองค์กร พบว่า การเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในบรรดามหาวิทยาลัยสำคัญของภาคใต้ต้องมีคะแนนในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับข้อมูลจากการตอบคำถามปลายเปิดของกลุ่มนักเรียน ผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไป พบว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงและคุณภาพ และเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศ และเป็นศูนย์กลางด้านวิชาการที่สำคัญของชุมชนภาคใต้ ในขณะที่เดียวกันการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กรด้านความสัมพันธ์กับองค์กรระดับชาติและนานาชาติ มีคะแนนต่ำสุด ทั้งที่มหาวิทยาลัยได้ประกาศนโยบายเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในภูมิภาคเอเชีย มีการผลิตบัณฑิต

ที่มีคุณภาพและ มีงานวิจัยร่วมกับสถาบันต่างประเทศ แต่การรับรู้ของประชาชนยังน้อย อาจเนื่องมาจากกิจกรรมที่จัดขึ้นส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมเฉพาะกลุ่ม หรือจัดขึ้นภายในมหาวิทยาลัย จึงไม่เป็นที่รับทราบโดยทั่วไป ประกอบกับมีสถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้ จึงส่งผลให้มีการประชุมในระดับนานาชาติลดลง

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า มหาวิทยาลัยมีคณาจารย์มีความรู้และความสามารถในการผสมผสานความรู้จากแหล่งต่างๆ สู่การเรียนการสอน มีคะแนนสูงสุดเนื่องจากมหาวิทยาลัยมีพันธกิจที่เน้นการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ มีนโยบายในการพัฒนาองค์ความรู้แก่อาจารย์ โดยสนับสนุนให้อาจารย์ศึกษาต่อเพิ่มพูนความรู้ตามโครงการพัฒนาคุณวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ และบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีความสามารถเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานต่างๆ สอดคล้องกับงานวิจัยสถาบันของกองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2548) ซึ่งได้ศึกษาถึงความพึงพอใจของบัณฑิตภายหลังจากการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมาก ร้อยละ 90 ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีงานทำ นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยมีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาเฝ้าติดตาม ให้คำปรึกษานักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ สำหรับด้านการปลูกฝังจริยธรรมคุณธรรมให้กับนักศึกษา มีคะแนนต่ำสุดเนื่องจากการศึกษาในระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นวิชาการมากกว่าการปลูกฝังด้านจริยธรรม จำนวนนักศึกษาที่มากขึ้นทำให้ขาดความใกล้ชิดกับอาจารย์ที่ปรึกษา และการรับรู้ในสิ่งที่ไม่เหมาะสมจากการเปลี่ยนแปลงของสังคม วัฒนธรรมและความเจริญทางเทคโนโลยี จึงอาจส่งผลให้นักศึกษามีพฤติกรรมออกมาในลักษณะที่ไม่เหมาะสมเช่นกัน ซึ่งการรับรู้จะมีความสัมพันธ์กันระหว่างพฤติกรรม อุปนิสัยหรือบุคลิกภาพ (นพมาศ ธีรเวคิน, 2542) เช่นเดียวกับข้อมูลที่ได้จากการตอบคำถามปลายเปิดของผู้ปกครองและประชาชนทั่วไป พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมชอบเที่ยวกลางคืน ชายหญิงอยู่กินกันในหอพัก และไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร

ด้านการวิจัย พบว่า การส่งเสริมงานวิจัยเพื่อก้าวไปสู่มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัยและความเป็นสากลมีคะแนนสูงสุด เนื่องจาก นโยบายของมหาวิทยาลัยเน้นการสร้างองค์ความรู้ ออกสู่สังคมภายนอก ส่งผลให้จัดงานวิจัยต่าง ๆ มากมายที่สามารถนำมาแก้ปัญหาจนเป็นที่ยอมรับของชุมชน เช่น งานวิจัยผลิตน้ำมันไบโอดีเซลช่วยแก้ปัญหาเชื้อเพลิงราคาแพง นอกจากนี้ การประชาสัมพันธ์ในโอกาสที่มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น สัปดาห์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ งาน ม.อ.วิชาการ ทำให้ประชาชนรับทราบถึงความสำเร็จในผลการวิจัยมากขึ้น สำหรับการวิจัยเพื่อสร้างสมความรู้จากปัญหาท้องถิ่นและภาคใต้มีคะแนนต่ำสุดเมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่นๆ อาจสืบเนื่องมาจากงานวิจัยเหล่านี้ยังไม่สามารถแก้ปัญหาของท้องถิ่นได้ทั้งหมดโดยเฉพาะปัญหาความไม่สงบในภาคใต้ นอกจากนี้ การประชาสัมพันธ์อาจจะยังไม่ทั่วถึงและการเข้าถึงสื่อยังไม่ครอบคลุมในทุกกลุ่มเป้าหมาย ทั้งนี้กลุ่มประชากรซึ่งเป็นบุคลากรในหน่วยงานของรัฐและนักธุรกิจ ยังคงต้องการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลงานวิจัยที่สามารถส่งเสริมอาชีพแก่ท้องถิ่น ผลงานวิจัยด้านเศรษฐกิจ ด้านสุขอนามัย ตลอดจนข่าวสารองค์กรและชุมชน สำหรับประชากรที่เป็นสื่อมวลชน เสนอแนะให้จัดเวทีสัมมนาเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญในท้องถิ่น และจัดแถลงข่าวผลงานของมหาวิทยาลัยที่มีประโยชน์ต่อชุมชน

ด้านบริการวิชาการ พบว่า การเป็นแหล่งเปิดกว้างเพื่อให้ประชาชนทั่วไปสามารถใช้ประโยชน์ มีคะแนนสูงสุด เนื่องจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ดำเนินการด้านบริการวิชาการแก่ชุมชนหลากหลายรูปแบบอย่างต่อเนื่อง บุคลากรมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางหลากหลายสาขา มีอุปกรณ์ที่มีคุณภาพและได้รับการรับรองระบบประกันคุณภาพ ทำให้ผู้รับบริการมีความมั่นใจ กลุ่มประชากรที่เป็นประชาชน นักธุรกิจ และนักเรียน ได้แสดงความเห็นวามหาวิทยาลัยเป็นแหล่งที่เปิดกว้างเพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ได้ มีกิจกรรมพัฒนาสังคมในเขตนอกอำเภอแก่นักเรียนที่ด้อยการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ให้บริการทางการแพทย์และทันตกรรมเคลื่อนที่ในชนบท ถึงแม้ว่า

มหาวิทยาลัยจะเป็นแหล่งเปิดกว้างแก่ประชาชนทั่วไปแต่ยังพบว่า บริการวิชาการด้านส่งเสริมการสร้างอาชีพ การจัดการชุมชนให้สามารถช่วยตัวเองได้และมีความยั่งยืนมีระดับคะแนนน้อยที่สุด อาจสืบเนื่องมาจากโครงการหรือกิจกรรมที่สร้างขึ้นเป็นเพียงเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง และยังไม่มีความชัดเจนในการเข้าไปมีบทบาทสร้างงานอาชีพและชุมชนให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ จึงทำให้ประชาชนรับรู้ถึงภาพลักษณ์ในด้านนี้น้อยประกอบกับข้อจำกัดในวิกฤตสถานการณ์ภาคใต้ มีผลกระทบต่อการทำงานปฏิบัติภารกิจด้านบริการวิชาการในพื้นที่ และข้อจำกัดในด้านบุคลากรที่มีภารกิจด้านการเรียนการสอนและงานวิจัยมีเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับข้อคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างคือ คณาจารย์มีบทบาทในการชี้นำพัฒนาและแก้ไขปัญหาในชุมชนไม่มากเท่าที่ควร และมีความต้องการให้มหาวิทยาลัยส่งเสริมความรู้แก่ชุมชนมากขึ้นในด้านการศึกษา เศรษฐกิจ และงานอาชีพ ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างสื่อมวลชน และประชาชนยังเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยจัดเวทีสัมมนาเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญในท้องถิ่น เพื่อระดมความคิดในเชิงวิชาการ และการแก้ปัญหา

ด้านทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม พบว่า ด้านกระบวนการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีคะแนนสูงสุด ซึ่งอธิบายได้ว่ามุ่งเน้นด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและพัฒนาเอกลักษณ์ของภาคใต้ มีการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมภายในมหาวิทยาลัยและสถาบันวัฒนธรรมศึกษาวิทยาลัยพัฒนา เพื่อเป็นศูนย์กลางในระดับภูมิภาคที่ใช้วัฒนธรรมสู่การพัฒนาความเข้มแข็งและการพึ่งพาตนเองแบบยั่งยืน สนับสนุนให้ดำรงไว้ซึ่งประเพณีไทย เช่น วันลอยกระทง ที่เปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกได้มีส่วนร่วม ประชาชนจึงรับรู้ภาพลักษณ์ที่ดีในด้านนี้ ในขณะที่การศึกษาครั้งนี้ เป็นกลุ่มประชากรในอำเภอหาดใหญ่ ซึ่งเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยที่วิทยาเขตหาดใหญ่ จึงทำให้การรับรู้ภาพลักษณ์ด้านการสนับสนุนให้บุคลากรศึกษาและวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม มีคะแนนต่ำกว่าองค์ประกอบอื่นๆ เนื่องจากการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรมของ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ส่วนใหญ่อยู่ที่วิทยาเขตปัตตานี แต่การเรียนการสอนที่วิทยาเขตหาดใหญ่เน้นวิชาหลักเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และสุขภาพ นอกจากนี้ในปี 2548 มหาวิทยาลัยมีงานวิจัยเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมเพียง 18 เรื่อง เมื่อเปรียบเทียบกับผลงานวิจัยในด้านอื่นๆ ที่มีจำนวนมากถึง 853 เรื่อง สอดคล้องกับผลการประเมินคุณภาพมหาวิทยาลัย ที่ได้มีข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยกำหนดสัดส่วนการวิจัยให้เน้นศึกษาด้านทำนุบำรุงพัฒนาวัฒนธรรมทางวัฒนธรรมให้มีความชัดเจนมากขึ้น (คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2548)

สรุป

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีภาพลักษณ์ของโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยเฉพาะภาพลักษณ์ด้านตัวองค์กรมีคะแนนสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านบริการวิชาการ และด้านการวิจัย สำหรับด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีคะแนนต่ำสุด ผลจากการศึกษามหาวิทยาลัยควรพัฒนาบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มีความเด่นชัดมากขึ้น และควรส่งเสริมด้านประชาสัมพันธ์ให้บุคคลภายนอกได้รับรู้ถึงผลงานของมหาวิทยาลัยในทุกด้านเพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแนวทางเพื่อการพัฒนาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้ดีขึ้น ดังนี้

ด้านบริหาร

1. ผู้บริหารองค์กรควรกำหนดแผนที่ชัดเจน ในด้านการส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของมหาวิทยาลัย
2. มหาวิทยาลัยควรมุ่งเน้นด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นให้มากขึ้น โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรและนักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น กำหนดสัดส่วนและสนับสนุนทุนวิจัยด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาให้เกิดความชัดเจนและมี ภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น

3. มหาวิทยาลัยควรมีกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและร่วมกับประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ในการพัฒนาชุมชน และควรมีบทบาทสำคัญต่อการมีส่วนร่วมกับชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาสำคัญในท้องถิ่นหรือภูมิภาค

4. ควรกำหนดกลยุทธ์และนโยบายที่ชัดเจนในการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรและนักศึกษาให้บริการวิชาการในด้านการส่งเสริมการสร้างอาชีพและการจัดการชุมชนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและกำหนดให้เป็นหนึ่งในมาตรฐานของผลงานด้านบริการวิชาการ ในการประเมินผลงาน

5. มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมของนักศึกษา เช่น การเคารพกฎจราจร การช่วยเหลือกิจกรรมสาธารณประโยชน์แก่ชุมชน รวมถึงการรณรงค์สร้างวัฒนธรรมองค์กรในการเสริมสร้างจริยธรรม ให้มีระเบียบวินัย มีมนุษยสัมพันธ์ รวมทั้งการเสียสละแก่นักศึกษา

6. กระตุ้นให้บุคลากรและนักศึกษานิสิตนิสิตชาวสารของมหาวิทยาลัย และให้มีช่องทางสำหรับมหาวิทยาลัยในการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของบุคลากรและนักศึกษา

ด้านการประชาสัมพันธ์

1. การประชาสัมพันธ์ภายใน

1.1 เผยแพร่ข่าวสาร นโยบาย และข้อเสนอแนะของผู้บริหารแก่บุคลากรทุกระดับ ควรสื่อสารและประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรทุกระดับเข้าใจทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาวิทยาลัย เพื่อให้บุคลากรทุกระดับมีความตื่นตัว เห็นว่า การประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเป็นเรื่องของทุกคนเพื่อพัฒนาองค์กรร่วมกัน

1.2 จัดกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมเปิดรับ

ข่าวสารของมหาวิทยาลัย ได้แก่ มีรางวัลสำหรับบุคลากรที่สามารถช่วยเป็นสื่อประชาสัมพันธ์ที่ดีขององค์กร สร้างเครือข่ายประชาสัมพันธ์ที่เข้มแข็งระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ในภาคใต้ เผยแพร่ผลงานของบุคลากรให้ทราบระหว่างบุคลากรด้วยกันนอกเหนือจากเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชน เปิดรับฟัง

ความคิดเห็นและผลสะท้อนกลับ จากนโยบายและข่าว
ต่างๆ ของมหาวิทยาลัยที่เกิดขึ้น

1.3 ส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรด้านการ
ประชาสัมพันธ์ให้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์
ใหม่ๆ อยู่เสมอ รวมทั้งควรมีการประชุมปรึกษาหารือและ
วิเคราะห์ปัญหาในการประชาสัมพันธ์

2. การประชาสัมพันธ์ภายนอก

2.1 พัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงกลุ่ม
เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลากหลายวิธี ใช้สื่อ
ต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย มีการประชาสัมพันธ์
อย่างต่อเนื่อง

2.2 เน้นการประชาสัมพันธ์บทบาทของมหา
วิทยาลัยด้านการมีความสัมพันธ์กับองค์กรระดับชาติ
และนานาชาติ

2.3 กำหนดแผนส่งเสริมภาพลักษณ์องค์กร
โดยให้กลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย ประชาชน
ภายนอกและสื่อมวลชน เข้าใจ เชื่อถือยอมรับ และศรัทธา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในฐานะเป็นสถาบันการศึกษา
ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาภาคใต้

2.4 ควรให้ผู้บริหารได้มีโอกาสในการแถลงข่าว
หรือพบปะสื่อมวลชนในเรื่องที่แต่ละท่านรับผิดชอบ
โดยตรง เพื่อประชาสัมพันธ์ผลงานในแต่ละด้านของ
มหาวิทยาลัย

2.5 จัดตั้งศูนย์รวมข่าวที่ทันสมัย รวบรวมข่าวสาร
อย่างเป็นระบบ เป็นศูนย์ข้อมูลที่พร้อมและมีรายละเอียด
ในการเผยแพร่กับสื่อมวลชนและประชาชนผู้สนใจ

ด้านการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อหารูปแบบ
ที่มีประสิทธิภาพในการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์
ที่ดีของมหาวิทยาลัยและเพิ่มความพึงพอใจต่อผลงานและ
พัฒนางานวิจัยของมหาวิทยาลัยให้สูงขึ้น

2. ควรมีการสำรวจความคิดเห็นของชุมชนต่อ
ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยทุกๆ 5 ปี และประเมินผล
การประชาสัมพันธ์ กิจกรรมต่างๆ อย่างสม่ำเสมอทุกปี

เอกสารอ้างอิง

กุลธิดา ธรรมวิวัฒน์. (2545). การสำรวจภาพลักษณ์ของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี :
ศึกษาเฉพาะกรณี 19 โรงเรียนในชุมชน. วารสาร
วิจัยและพัฒนา มจร., 25(2), 131-148.

เกรียงศักดิ์ โลหะชาละ. (2540). การสร้างและรักษาภาพพจน์.
ใน พรทิพย์ พิมลสินธุ์ (บรรณาธิการ), ภาพพจน์นั้น
สำคัญยิ่ง: การประชาสัมพันธ์กับภาพพจน์ (หน้า
83-84). กรุงเทพฯ: ปรกาศพิริก.

นพมาศ ธีรเวคิน. (2542). การรับรู้ใน จิตวิทยาสังคมกับ
ชีวิต. (หน้า 80-99). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.

พรทิพย์ พิมลสินธุ์. (2540). ภาพพจน์ความหมายสูงสุดของ
การประชาสัมพันธ์. ใน พรทิพย์ พิมลสินธุ์ (บรรณา
ธิการ), ภาพพจน์นั้นสำคัญยิ่ง: การประชาสัมพันธ์
กับภาพพจน์ (หน้า 73-77). กรุงเทพฯ: ปรกาศพิริก.

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2543). มหาวิทยาลัยสงขลา
นครินทร์ในสหัสวรรษใหม่: เอกสารประกอบการ
ระดมความคิด. สงขลา: มหาวิทยาลัย.

_____ กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี. (2548). รายงาน
สภาวะการดำเนินงานทำของบัณฑิต. มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ ความพึงพอใจของบัณฑิตมหา
วิทยาลัยสงขลานครินทร์ รุ่นปีการศึกษา 2547.
สงขลา: มหาวิทยาลัย.

_____ คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน. (2548).
รายงานผลการประเมินคุณภาพภายในระดับ
มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ประจำปีการศึกษา 2546. สงขลา: มหาวิทยาลัย.

